

Совщак С. С.

*здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Основні засади соціально-економічного розвитку сільськогосподарських підприємств

Сьогодні соціально-економічний стан сільського господарства та аграрного сектора економіки знаходиться в критичному стані, що спричиняє дестабілізацію всього народногосподарського комплексу країни. Проблематика соціального розвитку та його ефективності є важливою в сучасних умовах, адже саме ці процеси є визначальними у зростанні рівня й якості трудового потенціалу. Соціальний розвиток є необхідним елементом економічного розвитку попри те, що значна частина соціальних заходів потребує витрат і знижує поточний прибуток.

Проблема занепаду соціальної інфраструктури дуже актуальна для сучасності, а тому виникає потреба детального дослідження та визначення всіх економічних і соціальних чинників, які впливають на розвиток сільськогосподарських підприємств й сільського господарства країни в цілому.

Питанням соціально-економічного розвитку сільськогосподарських підприємств займаються вітчизняні науковці такі, як Л. С. Запасна [1], Т. І. Лункіна [2], Н. М. Сіренко [3].

Розвиток підприємства є достатньо складним поняттям, яке пропонується розуміти як довготривалу сукупність процесів кількісних та якісних змін в діяльності підприємства, які призводять до поліпшення його стану шляхом збільшення потенціалу підприємства, адаптації до зовнішнього середовища та внутрішньої інтеграції, що сприяє підвищенню здатності підприємства протидіяти негативним впливам зовнішнього середовища та його життєздатності [3].

Соціально-економічний розвиток сільськогосподарського підприємства – складний суперечливий процес, у якому взаємодіють позитивні й негативні фактори, а періоди прогресу змінюються періодами регресу [4].

Соціально-економічний розвиток підприємства є доволі складним процесом, який передбачає: фінансову стабільність, збільшення обсягів виробництва та збуту, зростання економічної ефективності використання ресурсів сільськогосподарських підприємства, комфортні та безпечні умови праці персоналу та його соціальна захищеність.

Соціальний розвиток охоплює широке коло аспектів, яке включає створення необхідних умов для культурного розвитку, спілкування, відпочинку і повноцінного відновлення працівників сільськогосподарського підприємства. Для забезпечення соціального розвитку підприємство утримує й розвиває соціальну інфраструктуру. Всі ці елементи є факторами безпосереднього соціального середовища підприємства (рис. 1).

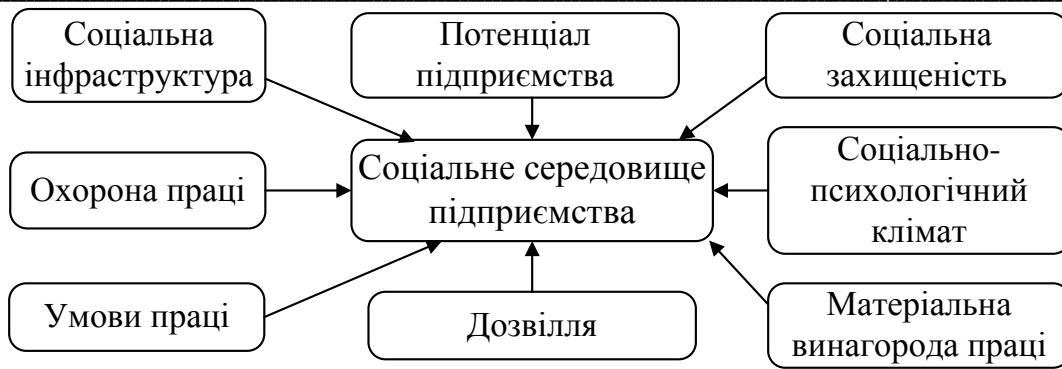

Рисунок 1 – **Фактори соціального середовища підприємства**

Джерело: побудовано з використанням даних [2]

Соціальна інфраструктура – комплекс об'єктів (підприємств, закладів, організацій та споруд), які забезпечують умови функціонування суспільного виробництва і життєдіяльності населення, формування фізично та інтелектуально розвиненого індивіда.

Соціальний розвиток сільськогосподарського підприємства означає зміни на краще у соціальному середовищі. Завдяки соціальній діяльності сільськогосподарського підприємства, спрямованій на поліпшення умов праці й відпочинку, забезпечення своїх працівників житлом, організацією освітнього та виховного процесу їхніх дітей відбувається зацікавлення працівників у результатах власної діяльності. Саме соціально-економічний розвиток підприємств, зможе забезпечити ефективне управління та підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Запасна Л. С. Економічна сутність розвитку підприємства / Л. С. Запасна// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://masters.donntu.edu.ua/2011/iem/bashkevich/library/tez8.htm>
2. Лункіна Т. І Механізм підвищення рівня фінансування соціального розвитку сільськогосподарських підприємств / Т. І. Лункіна, Т. П. Белоусова. – 2016.
3. Стратегічне управління розвитком аграрних підприємств регіону : монографія / Н. М. Сіренко, І. В. Баришевська. – Миколаїв, 2015. – 241 с.
4. Тюха І. В. Соціально-економічний розвиток підприємства: сутність та видові прояви / І. В. Тюха // Ефективна економіка. – 2012. – № 6. – Режим доступу до ресурсу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2012_6_14.

Науковий керівник: **Баришевська І. В.**, канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна